

## Härkestipendiat Klara Kayser

Linda Peterson träffar den tyska konstnären under sin vistelse i Jämtland

Konstnären Klara Kayser är 2017 års Härkestipendiat. Klara, född 1986, är bosatt i Düsseldorf där hon nyligen avslutat sin utbildning vid konstakademin. Hon har även studerat i Braunschweig och i London. Under hennes vistelse i Sverige passade jag på att träffa henne. Bland annat på den fina prisutdelningen på Härke konstcentrum i oktober. Men våra vägar har korsats ett flertal gånger under hennes tid i Jämtland.

Konstnärligt arbetar hon med olika material, bland annat skulpturer, objekt och olika hantverksmetoder inom både digitalt och analogt tryck. Klara berättar att hon ofta arbetar med teman som identitet, ord, poesi och att hennes konst inspireras av hiphop och rap-kulturen.

– Det är lyxigt att ha tillgång till grafikverkstaden och att ha kontakt med andra konstnärer runt om. Jag sover när jag vill och arbetar hela nätterna. Allt finns nära. Jag har arbetat väldigt intensivt. Det var en kollega och kompis som tipsade om stipendiet, han trodde det skulle passa mig. Jag har länge velat komma nära landskapet och jobba i en stor grafikverkstad. Stipendiet gav mig möjlighet att arbeta koncentrerat i en vacker miljö, berättar Kayser.

Vad tycker du om konstlivet i Jämtland? – Konstlivet är litet och det bor inte så många konstnärer i området, men det verkar som om ni har en bra infrastruktur och känner till varandras konst. Det är bra att få den uppbackningen av varandra. Det händer mycket konstrelaterat även på landsbygden.

– Hela processen ändras när man är på landsbygden. Materialet kommer närmare och blir mer naturligt. Det är mycket som är annorlunda för mig, jag har aldrig gjort upp en brasa. Jag kommer från en urban miljö och är född i staden. Det är väldigt inspirerande att, som till exempel skulptör, komma nära materialet. Sedan kan jag välja att frångå det och istället jobba digitalt, eller hur jag vill. Det råder ingen hierarki mellan teknikerna.

– Det är så mycket natur omkring mig här på Härke. Området gör att jag känner mig som den första människan som går på marken och upptäcker. Vilket ger perspektiv på mitt konstnärskap, det gör att jag inte känner mig så viktigt. Världen/naturen kan fungera utan människor. I staden så fungerar inte staden. Den byggs av människor som kör bilar och det är hela tiden ett flöde av människor i rörelse. Det här är en annan situation.

Klara berättar att hon blivit inspirerad och att konsten har fått former och symboler, en slags poetisk runskrift. Den har blivit mera koncentrerad och influenserna har lett till ett användande av torrnål. Hur något karvas in och hur bilder framträder med hjälp av spåren som ristats i plattan. Hon har valt att lyfta fram detta och har arbetat med just torrnålen ristade och skrapade yta som en metafor för människan bakom verket, alla sår och ärrbildningar som ett livsöde inrymmer. – Jag får se hur det utvecklar sig.

Nästa år kommer Klara tillbringa i Israel på ett annat vistelsestipendium. Men hon laddar också för hennes utställning på Ahlbergshallen. Det kommer bli spännande att följa hennes projekt framåt.

Text och foto: Linda Petersson

# VOLYM

Volym 2017-11-03